

Klasa I liceum

Jedność w modlitwie ze zmarłymi

Cel ogólny

Ukazanie potrzeby modlitwy za zmarłych.

Kształtowanie postawy wdzięczności wobec tych, którzy odeszli.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, czym jest Mistyczne Ciało Chrystusa,
- wyjaśnia, czym jest prawda o Świętych Obcowaniu,
- używa poprawnie terminów: Kościół pielgrzymujący, Kościół cierpiący, Kościół tryumfujący,
- uzasadnia potrzebę modlitwy do Boga za wstawiennictwem świętych,
- przyjmuje postawę odpowiedzialności za zmarłych członków Kościoła, którzy znajdują się w czyśćcu.

Metody

Wykład, praca w grupach, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, karty pracy.

PRZEBIEG KATECHEZY

Modlitwa

„Akt wiary”.

Wprowadzenie

Codziennie spotykamy się z informacjami dotyczącymi różnych tragedii, w których ludzie tracą życie. Katakлизmy, wojny, zamachy terrorystyczne, epidemie – ukazują nam, że śmierć nieustannie towarzyszy człowiekowi. Nie wiemy tak do końca kiedy skończy się nasze życie i w jakich okolicznościach. Jesteśmy świadomi ograniczoności naszej egzystencji.

Wielu ludzi za wszelką cenę chciałoby przedłużyć swoje istnienie. Salony piękności, solaria, siłownie, w których poprawiamy kondycję, cieszą się coraz większym powodzeniem. A jednak nikt z nas nie zatrzyma czasu. Dzień po dniu, godzina po godzinie, starzejemy się i zbliżamy do kresu życia. I tylko Pan Bóg zna miejsce czas, w którym powoła nas do wieczności.

Chrześcijanin ma świadomość, że życie tu na ziemi jest tylko etapem w drodze do innej rzeczywistości, gdzie nie ma już cierpienia, choroby i trudów, gdzie na wieki będziemy żyć w obecności Boga i doświadczać Jego miłości.

Życie wierzących w Kościele Chrystusa obejmuje trzy stany:

- a) chrześcijanie, którzy żyją tu na ziemi i pielgrzymują do „Domu Ojca”,
- b) ci, którzy zakończyli swoje ziemskie życie i po śmierci oczyszczają się w czyśćcu,
- c) ci, którzy zasłużyli swoim życiem na świętość i cieszą się już radością życia wiecznego.

Są to trzy grupy w Kościele Chrystusa: Kościół pielgrzymujący, Kościół cierpiący i Kościół tryumfujący. Różnią się one stanem swojego bytowania, ale są złączone osobą Jezusa Chrystusa, Jego łaską i miłością do Niego.

Podstawą dogmatu o Świętych Obcowaniu jest nauka o Mistycznym Ciele Chrystusa. Łaska uświęcająca wysłużona przez Jezusa uświęca wiernych i tworzy z nich nową społeczność. Do społeczności tej należą ci ludzie, których udziałem stała się łaska Boża. „Wszyscy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni,

aby stanowić jedno ciało" (1Kor 12,13). Głowę Mistycznego Ciała Chrystusa stanowi sam Jezus, wierny lud Boży zaś jest jego członkami. Duszą Mistycznego Ciała jest Duch Święty, który je jednoczy i ożywia. Święci, to wszyscy ci członkowie Kościoła, którzy przez ten Kościół zostali ogłoszeni świętymi i odbierają cześć religijną. Dzięki nim, łącząc się w modlitwie, Kościół pielgrzymujący może otrzymywać łaski nadprzyrodzone od Głowy Kościoła – Jezusa Chrystusa. Święci to też i ci, którzy żyją w zgodzie z wolą Bożą tu na ziemi. Ci ludzie pełni miłości, dobroci, wiary i nadziei szerzą wokół siebie dobro. Obcowanie z ludźmi świętymi działa pozytywnie i skłania innych do naśladowania Chrystusa.

Wszyscy członkowie Kościoła są złączeni z jego Głową – Jezusem Chrystusem – w jedności życia nadprzyrodzonego. W łączności tej zachodzi wymiana dóbr duchowych między członkami Mistycznego Ciała Chrystusa. Można ofiarować swe modlitwy za innych ludzi, można za nich ofiarować swe cierpienia i dobre czyny.

Podobne zależności istnieją między świętymi w niebie i na ziemi a Kościołem cierpiącym. Święci, którzy osiągnęli szczyt doskonałości sadła nas przykładem i wzorem jak postępować, aby cel życia człowieka, jakim jest świętość osiągnąć. Inni jeszcze oczyszczają się ze swoich win w czyścicu, aby również osiągnąć szczęście wieczne w niebie. Zarówno jedni, jak i drudzy przekroczyli bramę wieczności, nie tracąc łączności z nami – ludźmi żyjącymi tu na ziemi. Łączność ta powoduje wzajemną pomoc i oddziaływanie na siebie. Wierni, żyjący na ziemi, pomagają w pokucie tym, którzy są w czyścicu, poprzez swoje modlitwy za nich, ofiary, dobre uczynki. Oni zaś jako święci mogą wstawiać się za nami u Boga, przez swoje modlitewne wstawiennictwo wypraszać nam u Boga potrzebne łaski.

Rozwinięcie

Praca w grupach

Grupa I

„(...) Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie” (J 11,25).

„Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc, i w śmierci należymy do Pana. Po to bowiem Chrystus umarł i powrócił do życia, by zapanować tak nad umarłymi, jak nad żywymi” (Rz 14,7-8).

- Na czym opieramy nasze przekonanie, że życie trwa po śmierci?
- Co dzieje się po śmierci z człowiekiem?
- Ułóż dopowiedzenie do modlitwy wiernych: Za Kościół...

Grupa II

„Następnego dnia w tym czasie, w którym należało już to wykonać, żołnierze Judy przyszli zabrać ciała tych, którzy polegli, i pochować razem z krewnymi w rodzinnych grobach. Pod chitonem jednak u każdego ze zmarłych znaleźli przedmioty poświęcone bóstwom, zabrane z Jamnii, chociaż Prawo tego Żydom zakazuje. Dla wszystkich więc stało się jasne, że oni to i dla tej właśnie przyczyny zginęli. Wszyscy zaś wychwalali Pana, sprawiedliwego Sędziego, który rzeczy ukryte czyni jawnymi, a potem oddali się modlitwie i błagali, aby popełniony grzech został całkowicie wymazany” (2Mch 12,39-42a).

- Co rozkazał Juda?
- Ułóż dopowiedzenie do modlitwy wiernych: Za zmarłych w czasie wojny...

Grupa III

„Modlitwa to jedna z form wzniosłej działalności w królestwie niebieskim Świętych, poczynając od Chrystusa, Świętego Bożego. Nowy Testament zapewnia nas, że Jezus nie przestaje modlić się i wstawiać za nami u Ojca (por. J 14,16; Rz 8,34). List do Hebrajczyków mówi wyraźnie, że Jezus <zabawić na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego zbliżają się do Boga, bo zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi> (7,25).

Ta modlitewna i zbawcza postawa Chrystusa nie wyklucza, lecz domaga się modlitwy wiernych i Świętych, którzy w zjednoczeniu z Nim winni wypraszać dla siebie i dla innych łaskę zbawienia. Jakże

cudowne zrządzenie Boże! Modlitwa rozjaśnia i podtrzymuje bieg dziejów i losy braci! Jest znakiem solidarności ludzi oraz wzajemnej pomocy, jaką mogą oni sobie okazywać, jeśli staną się ulegli planom Boga!" (Jan Paweł II, Watykan, 12 czerwca 1983 r.).

- Czym jest modlitwa?
- Ułóż dopowiedzenie do modlitwy wiernych: Za Ojca Świętego...

Grupa IV

„Rok Odkupienia jest po to, aby szczególnie ożywić to trwanie w miłości Odkupiciela. (...) Ta szczególna praca Kościoła w Roku Odkupienia związana jest z rzeczywistością Świętych Obcowania. To w nich bowiem, w Świętych, okazała się i stale okazuje niewyczerpana moc Chrystusowego Odkupienia. To przez moc Odkupienia oni sami osiągnęli ten szczególny udział w świętości Boga, który jest celem i radością Kościoła. Z kolei zaś sami święci pomagają nam przybliżyć się do Chrystusowego Odkupienia, poniekąd dzielą się z nami swoim błogosławionym udziałem w tej zbawczej mocy” (Jan Paweł II, Katowice, 20 czerwca 1983 r.).

- Czym są połączeni wszyscy wierzący?
- Ułóż dopowiedzenie do modlitwy wiernych: O wstawiennictwo świętych za nami...

Grupa V

„Uznając w pełni tę wspólnotę całego Mistycznego Ciała Jezusa Chrystusa, Kościół pielgrzymów od zarania religii chrześcijańskiej czcił z wielkim pietyzmem pamięć zmarłych, a <ponieważ święta i zbawienna jest myśl modlić się za umarłych, aby byli od grzechów uwolnieni> (2Mch 12,45), także modły za nich ofiarowywał. Nasza modlitwa za zmarłych nie tylko może im pomóc, lecz także sprawia, że staje się skuteczne ich wstawiennictwo za nami” (KKK 958).

- W jaki sposób możemy pomóc zmarłym?
- Ułóż dopowiedzenie do modlitwy wiernych: Za bliskich zmarłych...

Grupa VI

„Jeśli by prawdziwie pokutujący zakończyli życie w miłości Boga, jeszcze przed godnym zadośćuczynieniem czynami pokutnymi za popełnione grzechy i zaniedbania, wówczas dusze ich zostaną po śmierci oczyszczone karami czyśccowymi. Do złagodzenia tego rodzaju kar dopomaga im wstawiennictwo wiernych żyjących, a mianowicie ofiary Mszy św., modlitwy, jałmużny i inne akty pobożności, które zgodnie z postanowieniami Kościoła, jedni wierni zwykli ofiarować za innych wiernych” (XVII Sobór Powszechny Florencki – Dekret dla Greków – 1439).

- W jaki sposób możemy pomóc tym, którzy cierpią w czyśćcu?
- Ułóż dopowiedzenie do modlitwy wiernych: Za zmarłych, którzy cierpią w czyśćcu...

Grupa VII

„I życzę wam również, ażeby za cenę waszego cierpienia, Bóg zwyciężał w innych, bo my wszyscy jesteśmy połączeni tajemnicą świętych obcowania. Modlitwa i ofiara jednych służy innym” (Jan Paweł II, Katowice, 20 czerwca 1983 r.).

- Czym są połączeni wszyscy wierzący?
- Ułóż dopowiedzenie do modlitwy wiernych: Za nas samych...

Podsumowanie pracy w grupach.

Zakończenie

Jesteśmy ludźmi wierzącymi, więc mamy świadomość, że powinniśmy się modlić za cały Kościół. Za tych, którzy żyją tu na ziemi i dążą do życia wiecznego w niebie oraz za tych, którzy cierpią

w czyśćcu i sobie sami pomóc już nie mogą. Nasza pamięć i wdzięczność dla bliźnich, za dobro jakie wypracowali dla przyszłych pokoleń, jest obowiązkiem każdego chrześcijanina.

Pomyślmy:

- Kiedy proszę o wstawiennictwo świętych w modlitwie do Boga?
- Jak często modłę się za swoich bliskich zmarłych?

Wieczny odpoczynek, racz zmarłym dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci, niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

Zeszyt ucznia

Kościół Jezusa, jak naucza Sobór Watykański II, to Mistyczne Ciało Chrystusa. Głowę tej społeczności stanowi sam Chrystus, wierny lud Boży jest zaś Jego członkami. Wszyscy członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa połączeni są tajemnicą Świętych Obcowania. Modlitwa i ofiara jednych służy innym.

Praca domowa

Napisz, dlaczego powinniśmy modlić się za zmarłych.

Modlitwa

Modlitwa wiernych, która została ułożona podczas pracy w grupach.

Grzegorz Księżak

Klasa IV-VI szkoły podstawowej

Adwent oczekiwaniem na spotkanie z Chrystusem

Cel ogólny

Ukazanie Adwentu jako okresu przygotowania się na przyjście Chrystusa.
Zachęcenie do ciągłej przemiany własnego życia.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- podaje, czym jest Adwent,
- wyjaśnia potrzebę godnego przeżywania Adwentu,
- uzasadnia konieczność przemiany własnego życia,
- wybiera sposób pracy nad sobą,
- przyjmuje odpowiedzialność za dobre przygotowanie się na spotkanie z przychodzącym Chrystusem.

Metody

Wykład, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, praca w grupach, ekspozycja.

Śródki dydaktyczne

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, plansze z tekstami.